

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 649 • Miercuri 1 Iunie 1960 • 8 pagini — 15 bani.

Grupa mică și grupa mare de la câminul de zi al G.A.C. din comuna Arcuș, Regiunea Autonomă Maghiară, în plin program educativ și recreativ

Proiectul de Directive însuflă și mobilizează pe oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării. Dând dovadă de cea mai curată și profundă dragoste pentru partidul care îl călăuzește din victorie în victorie, oamenii muncii se avintă cu entuziasm în lupta pentru făurirea a tot mai multe bunuri materiale și spirituale.

„Din toată inima noastră de siderurgisti”. Acesta este cuvântul de ordine al celor din Hunedoara, care arată că, punând în slujba producției toată priceperea, dragostea și hărnicia au dat patriei 21 de milioane de lei economii prin reducerea prețului de cost. Însemnătatea acestui izbînzit este cu atât mai mare cu cît în numai cinci luni de zile siderurgistii Hunedoarei aproape și-au împlinit angajamentele luate pe întregul an.

„Tu ce ai făcut deosebit pentru Congres?”

Intrebarea aceasta mobilizatoare, care a răsunit în bazinul caronifer Schitu Golești, a găsit răspuns în inimile tuturor muncitorilor. Să-l cunoaștem pe comunistul Gheorghe Toma, care aplicînd inițiativa „ziua și fișa” a economisit pînă zilele trecute singur 17.000 lei peste plan. Urmîndu-l exemplul, tinerii Nicolae Constantinescu, Ion Florea și alții și-au înscris numele pe lista frunțasilor în producție, contribuind la realizarea sumei de 819.000 lei economii peste plan, adică mai mult de jumătate din sarcinile prevăzute.

Toate aceste fapte, la care se adaugă izbînzile dobîndite de laminatorii din Roman (1.400.000 lei economii într-o singură lună) ale muncitorilor din

fabrica de mobilă din Tg. Mureș (803 garnituri de mobilă tip confort peste plan), ale muncitorilor din secția laminor din Reșița (10.420 tone laminate peste plan) și altor mii și mii de colective de muncă sînt tot atîtea dovezi care ilustrează entuziasmul oamenilor muncii, dorința pornită din adîncul inimii de a munci mai mult și mai bine.

„Construim pentru om și nevoile sale”. Aceste cuvinte exprîmă în modul cel mai simplu și plin de înțeles înalta conștiință a tuturor oamenilor muncii care știu că întreaga activitate ce o desfășoară de la un capăt la altul al țării este pusă în slujba colectivității. Fie că este vorba de industrie, fie despre agricultură, poporul muncitor stăruie unit în jurul partidului obține noi

400.000 de lei. Numai colectivistele din Dăbuleni au făcut peste 2.000 de ore de muncă voluntară.

„Zi de zi un nou succes, pentru al III-lea Congres”. Cu această lozincă au pornit colectivitățile din comuna Bistrețu, regiunea Craiova, spre baza de recepție. Anul acesta, au hotărît în adunarea generală să contracteze cu statul mai multe cereale decît anul trecut. Dar această hotărîre a fost la începutul anului. După ce au citit proiectul de Directive colectivității au hotărît ca din prisosul lor de produse să suplimenteze contractul cu încă 19.000 kilograme de cereale.

Iată una din mîile de dovezi ale celor mai curate și adînci recunoștințe și dragoste față de partidul care le-a arătat

calea luminoasă spre fericire și progres.

Asemenea dovezi, așa cum arată exemplele de mai sus, sînt date zi de zi de milioanele de oameni ai muncii

din industrie și de pe ogoare, care demonstrează astfel încrederea nestrămutată în politica partidului, izvorul bunăstării și fericirii poporului nostru muncitor.

Entuziasmul și elanul patriotic cu care oamenii muncii din sate întîmpină Congresul partidului poate și trebuie sprijinit de către unitățile culturale printr-o activitate multilaterală. Formațiunilor corale, recitatorilor, brigăzilor artistice de agitație le revine sarcina să popularizeze realizările obținute în aceste și în patria noastră, să stimuleze și să popularizeze frumosele acțiuni întreprinse în vederea răspîndirii lor și în alte părți.

...Ca urmare a procesului de transformare socialistă a agriculturii și a dezvoltării schimbului între oraș și sat, a crescut nivelul de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. Veniturile țărănimii, provenite din valorificarea produselor agricole către stat prin contractări și achiziții la prețuri remuneratorii au sporit în 1959 cu 30 la sută față de 1955. La aceasta trebuie să se mai adauge veniturile bănești rezultate din vânzările pe care țărănimile le face direct la piață, precum și cantitățile sporite de produse consumate în gospodărie. În anii 1955—1959 s-au construit în mediul rural circa 330.000 locuințe“...

(Din proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R.)

Cuvîntul mecanizatorilor

Proiectul de Directive al celui de al III-lea Congres al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și programul economic de perspectivă, cuprînd prevederi importante pentru extinderea mecanizării tuturor ramurilor agriculturii. Astfel în 1965 agricultura va fi dotată cu aproximativ 100.000 tractoare fizice, peste 43.000 combine de cereale, 70.000 semănători, peste 8.000 combine de porumb și alte mașini agricole. Pentru fiecare tractor vor reveni 100 ha. teren arabil. Ca urmare, gradul de mecanizare va crește considerabil.

Pe această linie, stațiunilor de mașini și tractoare le revin sarcini deosebit de importante. Ele vor trebui să asigure o folosire rațională a mașinilor, vor trebui să-și îndeplinească mai departe sarcina de organizatori ai producției agricole.

Studiînd proiectul de Directive, colectivitățile noastre au analizat totodată realizările pe care le-am obținut pînă în prezent, precum și posibilitățile de îmbunătățire a activității, de mărire a productivității muncii și de reducere a prețului de cost. Stațiunea noastră deservește peste jumătate din suprafața raionului Urziceni. Brigăzile de tractoriști lucrează pămînturile celor 16 gospodării colective din raza noastră de activitate. Prin executarea unor lucrări de bună calitate, prin sprijinul permanent pe care colectivul nostru l-a dat unităților de serviciu, acestea au obținut an de an realizări tot mai mari în întărirea economico-organizatorică și sporirea producției la hectar. Gospodăria colectivă din Alexeni, de pildă, a realizat anul trecut, în condiții de secetă, 1.800 kg. grâu și 2.400 kg. porumb în medie la hectar. Față de sarcina ce plan de 365 hantri pe tractor convențional, la preț de cost de 129 lei, noi am realizat 450 de hantri la un preț de cost de 91 lei. Pe lîngă acestea, datorită depășirii planului și reducerii consumului de materiale și piese de schimb, am făcut economii în valoare de peste 1.400.000 lei.

Analizînd aceste realizări cu adevărat importante, ne-am pus totuși întrebarea: oare n-am putea face mai mult? Răspunsul a fost afirmativ.

Planul pe acest an prevede să realizăm 495 hantri pe tractor la 69 lei preț de cost. Noi ne-am angajat să realizăm însă cel puțin 510 hantri, cu 56 lei preț de cost. Vom reduce astfel prețul de cost cu 20 la sută și vom economisi 1.150.000 lei. Cifrele par greu de realizat, dar noi simțim siguri că și de data aceasta colectivul nostru va fi la înălțime. Tractoriștii, bunăoară, s-au angajat ca în fiecare zi să execute un hantru din economii. De asemenea, toate brigăzile de tractoriști și-au propus ca pe terenurile pe care le lucrează să obțină cel puțin 2.000 kg. grâu și 2.400 kg. porumb la fiecare hectar.

Un mijloc deosebit de important, care ne-a ajutat să obținem succese de pînă acum și pe care punem deosebită bază în viitor, este permanentizarea brigăzilor de tractoriști. În momentul de față la noi toate brigăzile sînt permanente. Am reușit pe de o parte să permanentizăm cadrele și pe de altă parte locul de muncă. Am eliminat astfel deplasările inutile, pierderile de timp și materiale care aînau destul de greu în balanță la prețul de cost. Permanentizarea brigăzilor s-a dovedit a fi un mijloc de a întări răspunderea în muncă, de a sporii cointeresarea în obținerea unor producții sporite la hectar.

Socotesc că această metodă trebuie să stea în atenția tuturor stațiunilor de mașini și tractoare. Aplicarea ei va fi un pas înainte în realizarea importantelor prevederi cuprinse în proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

ION BOCSA

inginer șef S.M.T. Urziceni,
regiunea București

**ÎN CINSTEA
CELUI DE-AL III-lea CONGRES al P.M.R.**

Manifestări culturale ÎN CINSTEA CONGRESULUI

La Răcăciuni am ajuns pe nserate. Un tânăr înalt, cu ochi strălucitori, iute la vorbă și cu mers grăbit, m-a însoțit până la căminul cultural. Avea și el același drum. Din discuția fugară purtată cu el, am aflat că brigada artistică de agitație, din care face parte, avea repetiție cu noul program realizat în cinstea Congresului. Pe măsură ce ne apropiam de cămin, se auzea tot mai clară melodia unui cântec.

— Și corul are repetiție — mi-a spus el, observând că urmăream melodia ce străbatea până la noi. — Și cei de la teatru repetă. Pregătim un program artistic în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului. Chiar mâine avem serbare în comuna vecină.

Am ajuns în fața căminului și, de data aceasta, nu se mai auzea numai melodia, ci și cuvintele înflăcărate ale cântecului „Slavă partidului”. Acest imn îl înalță toți oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare și din instituții care, în întimpinarea Congresului al III-lea al P.M.R. desfășoară o muncă însuflețită, creatoare, pentru a dobândi noi și importante realizări pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

Cu același entuziasm înflăcărat s-au avântat și activiștii culturali din întreaga țară, mărturie fiind numeroasele și variatele manifestări organizate în întimpinarea Congresului, la care participă sute și sute de mii de țărani muncitori, care datorită îndrumării înțelepte a partidului au pășit pe drumul bunăstării.

Apariția proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. a dat un nou impuls muncii culturale, căminele inițiind noi și interesante forme menite să asigure o largă și temeinică popularizare a acestui grandios plan de dezvoltare a economiei noastre naționale. Stațiile de radioficare transmit zilnic fragmente din proiectul de Directive, gazetele de perete publică articole scrise de colectivități cu privire la perspectivele uriașe deschise de partid agriculturii noastre, cerourile de citit găzduiesc însuflețite discuții despre viața nouă a țărănimii noastre muncitoare,

iar în cadrul căminelor culturale se organizează aproape seară de seară bogate manifestări închinute partidului nostru.

Purtând în mimi o fierbinte recunoștință față de partid, țăranii muncitori din comuna Vinga din regiunea Timișoara și-au intitulat noul program al brigăzii artistice de agitație: „Partidului, recunoștință”. Programul înfățișează la început viața de miserie și împilare pe care au dus-o țăranii din Vinga sub regimul burghezo-moșieresc. În amintirea oamenilor mai stăruie și astăzi zilele acelea de teroare, de exploatare. Cea mai mare parte a programului este însă consacrată vieții noi, îmbelșugate pe care o duc astăzi oamenii muncii din țara noastră și deopotrivă și țăranii muncitori din Vinga. Rînd pe rînd sînt redată însemnatele realizări dobîndite de colectivității din Vinga sub îndrumarea înțeleaptă a partidului.

„Drumul glorioș de luptă al partidului” s-a intitulat concursul organizat de numeroase cămine culturale din raionul Năsăud, regiunea Cluj. Cu prilejul acestui concurs directorii căminelor culturale în colaborare cu bibliotecarii au întocmit liste bibliografice, au organizat recenzii, seri literare, seri de lectură, consfătuiri cu cititorii asupra cărților care înfățișează lupta dusă de partid pentru sfărîmarea jugului exploatare, pentru făurirea unei vieți luminoase poporului nostru. Concursul a antrenat mii și mii de țărani muncitori din raionul Năsăud care s-au dovedit cititori pasionați ai cărții politice.

Numeroase cămine culturale au organizat fotomontaje înfățișînd realizările de seamă obținute de poporul nostru sub conducerea P.M.R. de la cel de-al II-lea Congres și pînă în prezent. Căminele culturale din regiunea Constanța, în afara acestor panouri și expoziții au amenajat „Colțul Congresului”, unde se desfășoară o vie activitate. Aici comuniștii vorbesc colectivității despre lupta partidului pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. În comuna Pecineaga, de pildă, s-a ținut zilele trecute la „Colțul Congresului” conferința: „Figura comunistului în literatura noastră contemporană”.

Interesantă este inițiativa unor cămine culturale care au prezentat conferința: „Călătorie în anul 1965”, conferință însoțită de scurte jurnale documentare cinematografice înfățișînd imagini grăitoare din frumusețile și bogățiile țării noastre, din mărețele realizări dobîndite de poporul nostru sub conducerea partidului.

Iată doar cîteva exemple din numeroasele manifestări organizate de căminele culturale în întimpinarea Congresului, manifestări care dovedesc dragostea neînmurțită a oamenilor muncii pentru partidul nostru drag.

OIDIU MARALOIU

Scenă din film.

Vă prezentăm filmul:

„Valurile Dunării”

Zilele acestea la cinematografe din Capitală și din întreaga țară rulează în premieră noul film românesc „Valurile Dunării”, creat de un talentat colectiv în frunte cu artistul emerit Liviu Ciulei, după scenariul scriitorilor Francisc Munteanu și Titus Popovici. Valoroasă realizare a cinematografei noastre, „Valurile Dunării” ne transpune în zilele de neuitat ale furtunosului august 1944. De la primele scene, filmul ne introduce în atmosfera de înaltă tensiune dramatică a războiului, în defășurarea căruia se produsese o cotitură hotărîtoare. Lovită mortal la Stalingrad, fiara fascistă își aduna ultimele puteri, încercînd zadarnic să oprească înaintarea vertiginosă a armatei sovietice aflate în ofensivă pe toate fronturile. În aceste împrejurări forțele patriotice sub conducerea P.C.R. pregăteau insurecția armată victorioasă care a adus patriei noastre eliberarea de sub jugul fascist.

Episodul plin de adîncă semnificație pe care filmul „Valurile Dunării” ni-l evocă veridic și emoționant, la un înalt nivel ideologic și artistic, se petrece pe fundalul acestor evenimente de răsunec în viața poporului nostru. Ni se înfățișează pilda vie a eroismului și abnegației cu care un comunist și-a îndeplinit misiunea încredințată de partid, în condițiile aspre ale ilegalității, și totodată procesul complex de clarificare a ideilor și sentimentelor unui om fără partid. Tesatura faptică se desfășoară în cea mai mare parte pe apele turburi ale Dunării, de unde și titlul filmului.

...Deabia căsătorii, cîrmaciul Mihai Strejan (interpretat de actorul Liviu Ciulei), a fost silit să plece cu șlepul pe Dunăre, pentru a transporta armament și muniție pentru trupele hitleriste. Neavînd încoala o ia cu sine și pe tinăra-i soție Ana, (al căruj roj este interpretat de studenta Irina Petrescu). Călătoria este cît se poate de primejdioasă. Fluviul fiind nînat, dintr-o clipă într-alta

șlepul putea sări în aer. Înainta deci încet, pe firul apei. În asemenea curse, căpitanul portului punea la dispoziția cîrmacilor cîte un pușcăriaș pentru corvezile de pe vas și pentru „greblare”. În punctele primejdioase ocnașul era lansat într-o barcă prevăzută cu o așa greblă din bucăți de etgoane și vis a înaintea șleplului pentru a culege minele ce pluteau pe apă. Cel plecat să demoneze, cu aceste mijloace primitive, nu se mai întorcea niciodată. Era deajuns ca barca sau vislele să atingă focosul unei mine și moartea survenea fulgerător. Așa, își făceau șlepurile cale liberă pe valurile Dunării.

În cazul nostru misiunea de a grebla o avea Toma (în interpretarea actorului Lazăr Vrabie), a căruj comporlare curajoasă și totodată delicată, demnă și profund umană, contrasta izbitor cu situația sa de pușcăriaș. Era el oare într-adevăr un condamnat de drept comun? Nicidecum. Filmul relevă că sub aparența pușcăriașului trimis de autorități la o moarte sigură, se ascundea un suflet mare de comunist care îndeplinea cu abnegație, riscîndu-și viața, o misiune de mare importanță pe care i-a încredințat-o partidul: de a face ca armamentul și munițiile aflate pe șlep, sub paza severă a doi ostași hitleristi, să ajungă în minile forțelor patriotice, pentru a fi folosite la zdrobirea cîmpiorilor. Dezvaluit treptat a înaltelor trăsături morale ale comunistului Toma, pe parcursul unei acțiuni dinamice și palpante, determină schimbarea radicală a atitudinii cîrmaciului Mihai Strejan. Acest om înaprît de viață, dar cu un fond sufletesc cîstlit, însetat de fericire, care urăște războiul și fascismul, este cucerit de calitățile pe care le dovedește Toma în diferite împrejurări. O prietenie curată și caldă se înfiripă între cei doi oameni. Pe neașteptate lucrurile iau o nouă întorsătură. Ana, dotată cu un spirit mai ascuțit de observație, are de la bun început dubiu asupra adevăratei identități a „pușcăriașului”. Într-o noapte ea observă că Toma sustrage arme și muniție din lăzile aflate sub paza sentințelor hitleriste și, urmărindu-l, pătrunde în cabina de sub punte, unde e surprinsă de soțul său, Mihai. Considerîndu-se înșelată, acesta hotărăște să se răzbune, trimîndu-l pe Toma „să grebleze”. Mărturisirea Anei îi deschide însă ochii la timp. Prietenia lor se ridică pe o treaptă superioară. Fără șovăire se alătură lui Toma, încadrîndu-se cu hotărîre în marea luptă pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. În îndeplinirea acestei eroice misiuni Mihai își pierde viața. El moare fericit, întrezărînd zorile minunate ale vieții noi care răsăreau deasupra patriei noastre. Acest desnodămint capătă valoarea unui adevărat simbol. Filmul „Valurile Dunării” subliniază cu o deosebită forță de convingere și măiestrie artistică adevărul că în condițiile grele ale ilegalității, în anii negri ai dominației fascistă, masele largi ale poporului nostru au văzut în partidul comunistilor forța conducătoare capabilă să le mobilizeze și să le organizeze în lupta pentru zdrobirea jugului fascist și pentru instaurarea unor rînduiri noi în țara noastră. Subliniază adevărul că forța partidului nostru constă în indestructibila sa legătură cu masele, în faptul că poporul muncitor luptă cu entuziasm pentru înălțarea politicii partidului, în care vede înfrunghiate cele mai scumpe năzuințe ale sale, cheazăia bunăstării și a viitorului său fericit.

Sartidul

Iubirea toată, gîndurile toate
Le pun cu drag în versul ce-ți inchin.
Grădina ta în floare ne vestește
Bogatul rod al zilelor ce vin.

Iubirea toată, gîndurile toate
Și-n treaga tinerete-ți dăruiesc.
Stegar și făclier ne ești în viață
Partid iubit al celor ce muncesc!

EUGEN CHIRCOLESCU
comuna Budești, raionul Oltenița,
regiunea București

În activitatea căminelor culturale, documentele de partid au fost și sînt un îndreptar prețios. Imediat după apariția în ziar a proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. l-am citit cu atenție și fiecare rînd ne dădea noi temeuri pentru viitor. Sarcini de mare importanță revin agriculturii. Aceste sarcini vor putea fi îndeplinite mult mai lesne dacă activitatea culturală va contribui la pregătirea profesională a țărănilor muncitori astfel încît aceștia să poată munci cu competență, după metode înaintate, pentru sporirea producției agricole.

La noi, în comuna Avrămești din raionul Birlad, munca culturală este strîns legată de practica agricolă. An de an noi țărani muncitori își îmbogățesc cunoștințele în cadrul cercului agro-tehnic care este totodată și o școală de educare în spiritul muncii colective. Iarna trecută, 32 de întovărășiți au frecventat cursul agrotehnic condus de tehnicianul agronom Tatiana Olaru. În primăvara aceasta ei au trecut la aplicarea în practică a învățămintelor, lucrînd în comun, pe un

Temeuri pentru viitor

lot experimental. Cercurile astfel organizate fac o propagandă concretă pentru lămurirea țărănilor asupra superiorității agriculturii socialiste, sprijinind direct îndeplinirea proiectului de Directive care prevede că pînă în anul 1965 să se încheie procesul de colectivizare a agriculturii.

Citînd proiectul de Directive mi-am dat seama că o bună școală în cadrul căreia sătenii să învețe roslul unei agriculturi științifice, poate fi fără îndoială căminul cultural. Avem la îndemîna numeroase forme de activitate. La cercurile de citit se vor citi capitole din proiectul de Directive, colectivul de creație al brigăzii artistice de agitație va alcătui un program care va prezenta cu mijloace artistice planul de dezvoltare a agriculturii în următorii ani, iar conferințele vor fi axate pe problemele Directorilor. Astfel, se vor tine con-

ferințele: „Chimia în slujba agriculturii”, „Cum putem reduce timpul de însămîntat și de recoltare” și altele.

Biblioteca va populariza prin seri literare, cărțile despre lupta comunistilor pentru o viață mai bună. La „Colțul Congresului”, special amenajat, se vor expune materiale din ziare despre pregătirile ce se desfășoară în întreaga țară în cinstea Congresului al III-lea al partidului.

Noi nu ne vom mîrgini însă numai la popularizarea prevederilor proiectului de Directive ale celui de al III-lea Congres al partidului. Orizontul este mult mai larg. Prin multiple și variate manifestări culturale, bogate în conținut, căminul cultural va fi un puternic centru de agitație pentru a-i convinge pe țărani muncitori din comuna noastră să păsească pe calea agriculturii socialiste și a-i mobiliza la traducerea în viață a cuvîntului partidului.

GHEORGHE LUPU
directorul căminului cultural
din comuna Avrămești,
regiunea Iasi

Ce lucrări avem de făcut în luna iunie

În primele zile trebuie grăbite lucrările de însămânțare a orezului și bumbacului. Orice întârziere, și nu există nici un motiv pentru asta, poate să ne aducă pierderi.

Nu trebuie uitat însă că iunie este luna în care lucrările de întreținere a culturilor, cu deosebire a celor prășitoare, este pe prim plan. Porumbul, sfecla de zahăr, floarea soarelui, cartofii, ocupă după cum bine se știe suprafețe întinse și deci cer și un mare volum de muncă. Avem de luptat împotriva a doi din cei mai primejdioși dușmani ai culturilor și anume buruienile și dăunătorii, care de altfel s-au și semnalat în unele raioane din cimpia Dunării. Ceea ce trebuie știut este că dacă buruienile lăsate în via lor pot să ne dijmuiască până la jumătate din recoltă, apoi dăunătorii, a căror invazie nu este combătută la vreme pot compromite în numai câteva zile întreaga cultură din lanul invadat.

Rășișoara sau gârgărița porumbului, are corpul alungit, spatule de culoare cenușie, mai deschis pe părțile laterale, și are ciocul scurt și gros. Ea apare în cursul lunii mai deosebi în regiunile din cimpia Dunării și provoacă pagube mari culturilor de porumb.

Colectiviste de la G.A.C. „Braza Nouă”, comuna Valea Crișului, raionul Sf. Gheorghe, udind răsadurile de roșii.

rilor de porumb, sfeclei de zahăr și florii soarelui.

Ca măsuri de prevedere și combatere pot fi luate următoarele: se împrejmuesc culturile cu șanțuri, pe fundul cărora se fac gropi-capcane din loc în loc. Gărgărițele cad în aceste gropi de unde le stringem și le distrugem în găleți în care punem petrol. Este bine ca pe fundul gropilor să imprimăm praful de hexacloran, D.D.T. sau arseniat de calciu 7-10 grame la metrul linar.

În cazul când gărgărițele au invadat lanul și încă nu au produs pagube prea mari trebuie să prășim cu hexacloran (30-35 kg. la hectar) sau să stropim cu D.D.T. 10 la sută (1,5-2 kg. la 100 litri de apă). O altă măsură cunoscută de altfel este distrugerea gârgărițelor cu ajutorul păsărilor.

O deosebită atenție trebuie dată prășitului la bumbac. Lucrarea se face la suprafață pentru a nu se tăia rădăcina plantei. Odată cu prășila se dau și îngrășăminte chimice.

Tot în cursul acestei luni se face polenizarea suplimentară la soară și lucerna pentru sămânță. Spre sfârșitul lunii va începe recoltarea mazărei, rapiței, muștarului etc. Se impun deci

măsuri pentru ca aceste lucrări să poată fi executate în cel mai scurt timp.

În grădină

Lucrările de întreținere continuă și în grădinile și pe loturile destinate legumelor și zarzavaturilor. La roșii se termină arăcitul, legatul și copilitul, adică îndepărtarea lăstarilor (numiți copili) de la subsoara frunzelor, lăstari care consumă o bună parte din hrana necesară fructelor. Această lucrare se face cam de 3-4 ori și atunci când au 5-10 cm. lungime.

Legumele au multă nevoie de apă. De aceea trebuie udare ori de câte ori pământul s-a uscat. După fiecare udare se recomandă să se facă o prașilă ușoară pentru distrugerea scoarței ce se formează la suprafață. Tot în cursul acestei luni se însămânțează legumele de toamnă (varză, castraveți, fasole, mazăre etc.). Varza de toamnă se plantează cam pe la mijlocul lunii. O dată cu plantarea, răsadurile se udă.

În vie și livadă

În vie se fac a doua și a treia stropire cu zeamă bordeleză împotriva manei. În urma ploilor, în vie pământul prinde o scoarță groasă care trebuie distrusă. Se continuă plivitul, copilitul și legatul lăstarilor. Copilitul constă în ruperea lăstarilor crescuți la subsoara frunzelor de pe lăstarii principali. Această lucrare ajută la o mai bună aerisire și luminare a butucilor și strugurilor.

În livadă se face a doua îngrășare suplimentară cu superfosfat și sare potasică, pentru a ajuta dezvoltarea fructelor care s-au format. Îndeosebi trebuie acordată o mare atenție livezilor tinere pe rod, deoarece acum există pericolul de cadere a fructelor tinere.

Combaterea dăunătorilor trebuie să stea în centrul atenției, deoarece în această lună atacă în număr mai mare. Trebuie făcute stropiri împotriva păduchilor verzi, a omizilor, împotriva păduchelui de San José și a bolilor.

Aceste lucrări se fac în paralel cu pregătirile în vederea recoltării păioaselor. Iată pentru ce se cere o foarte bună chibzuială și folosire a timpului și a brațelor de muncă.

Producție sporită printr-o agrotehnică superioară

Când am citit prima oară proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R. am simțit bucurie și mândrie în același timp. Bucuria pentru viitorul care s-a deschis în fața poporului nostru și mândria că și noi colectivștii din Rominești vom fi părtași la aceste mărețe înfrățituri.

L-am citit apoi mai amănunțit și am încercat să ne închipuim cum va arăta țara noastră în viitor, cum va fi traiul nostru. Odată cu industria, care se va dezvolta puternic, va păși înainte și agricultura. Haturile vor dispărea pentru totdeauna, iar din an în an mașini mai multe și mai perfecționate vor înlocui munca oamenilor și vor face ca pământul să rodească mai mult decât ne-am fi putut închipui vreodată.

Mărețele prevederi cuprinse în proiectul de Directive cu privire la agricultură nu se realizează însă singure, ci trebuie ca fiecare din noi să punem umărul cu nădejde să muncim astfel încât să ne putem mândri că ne-am adus din plin contribuția. În 1959, de pildă, noi am obținut premiul II pe regiune și premiul I pe raion la concursul pentru cea mai bună gospodărie colectivă. Am izbutit să obținem recolte dintre cele mai mari. La grâu — 2.000 kg. la hectar, la porumb 2.800 kg/ha în medie. Pe un lot experimental, de 3 ha,

am obținut cîte 5.000 kg/ha, iar pe un alt lot de 2,5 hectare cîte 6.500 kg. Și la celelalte culturi recolte au fost foarte bune. La sfeclă, bunăoară, am obținut cîte 43.500 kg. la hectar.

Recoltele mari pe care le-am obținut nu sînt întâmplătoare. Și dacă ele sînt cu mult mai mari ca ale individualilor aceasta se datorește faptului că spre deosebire de ei, noi am folosit cele mai potrivite mijloace agrotehnice.

Mergînd mai departe pe acest drum, noi sîntem convinși că și în viitor vom obține recolte bune la toate culturile. Pentru 1960 ne-am propus în plan să obținem la fiecare hectar cîte 3.500 kg. porumb, 2.000 kg. grâu, 1.800 kg. floarea-soarelui și 40.000 kg. sfeclă de zahăr. La porumbul siloz aplicînd aceleași lucrări ca și la porumbul pentru boabe vom recolta 45.000 kg/ha.

Muncînd cu însuflețire pentru întărirea gospodăriei noastre, pentru a atrage pe toți țărani muncitori pe drumul gospodăriei colective, noi sîntem hotărîți să ne aducem contribuția la realizarea mărețelor sarcini propuse în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.

Tehnician agronom
ȘTEFAN CONSTANTIN
brigadier la G.A.C. „Viața Nouă”, Rominești, regiunea Ploiești

I-am revăzut pe colectivștii din Birca (raionul Segarcea) după cinci ani.

Drept ca o statuie, cu brațul întins, Nicolae Stolnac îmbrățișează largul văii Desnățuiului cu întreg sistemul de canale pentru irigație. Își rotește privirea și, cu aerul cel mai firesc din lume, îți spune că aici, pe pământurile irigate, se vor scoate în acest an 6.000 kg. porumb boabe, 35.000 kg. sfeclă de zahăr, iar grădina de legume va aduce aproape un milion venituri.

Povestește cu mîndrie despre munca voluntară, despre entuziasmul cu care au participat oamenii la lucrările de irigație, despre ce planuri au în viitor, numai despre el nu suflă un cuvînt. Și doar tot satul poate să spună cît suflet a pus el pentru ca să se înfăptuiască planul de îmbunătățiri funciare.

La rîndul Nicolae Gogoasă te poartă pe la ferme și ar fi în stare să-ți povestească ore întregi despre fiecare lucrător. „Pentru că, spune el, nimic nu-i fără importantă”. Pare că-l văd și acum făcîndu-și de lucru pe lîngă țarul vițelor. Altădată dacă se nimeria să albe în ograda lui un vițel, îl lega fundă roșie ca „ferească sfîntul să nu-l deoache cineva”. Acum ride și el de neștiința de altădată și dă îndrăgăni fără gres, de parcă o parte a vieții sale s-ar fi ocupat numai cu studiile.

Așa l-am revăzut pe mulți din membrii vechi și mai noi al gospodăriei în aceste zile prēmărgătoare celui de-al III-lea Congres al partidului. Cu zărele în față, cu sublinieri și însemnări în proiectul de Directive, discutînd de trecut, de prezent și de viitor, despre modul cum s-a împlinit cuvîntul partidului

privind lărgirea și întărirea sectorului socialist al agriculturii, de la Congresul al II-lea și pînă în prezent.

Atunci, în țarna lui 1955, în preajma Congresului al II-lea, gospodăria număra 126 familii, ce stăpîneau 370 hectare de pămînt, vreo 45 capete bovine, 256 de oi și cam 20 de atelaje. Întreaga avere obștească se ridica la vreo 140 de milioane lei. „Puțini la număr și nu prea aveau. Asta am fost! Și aceștia, așa puțini, trebuiau să demonstreze la peste 1.400 de individuali unde e mai bine” — spune Petre Iordăchescu, președintele gospodăriei. Colectivștii din Birca au deslușit atunci, din documentele Congresului, că stă în putînta lor ca în anii

LA BÎRCA DUPA CINCI ANI

care vin să fie mai mulți și mai bogați, că asta depinde de el și numai de el, de modul cum vor ști să folosească ajutorul primit.

De atunci au trecut patru ani și jumătate. Astăzi gospodăria colectivă din Birca cuprinde 1.560 de familii (cu 1.434 mai mulți), care stăpînesc mai bine de 4.600 de hectare. Întreaga comună este colectivizată. „Numai sfeclă de zahăr cultivăm astăzi pe o suprafață mai mare decît întreaga suprafață ce o aveam atunci”, îți face cunoscut, nu fără o oarecare mîndrie, oricare colectivștii cu care stai de vorbă. Sectorul zootehnic numără peste 2.300 capete de animale și aproape 2.000

de păsări. La sfîrșitul anului numărul animalelor va crește la peste 3.000 de capete.

„Priviți, spune tovarășul Iordăchescu Petre, veniturile noastre pe anul 1955, care au fost de 563 de mii față de anul 1959, cînd au trecut de 4.000.000 lei. Anul trecut gospodăria a repartizat produse de 9 bani membrilor săi în valoare de 9 milioane”.

Pe Valea Desnățuiului, vechiul pămînt al comunei Birca, se află sub semnul înnoirii. Colectivștii au demonstrat practic în fața satelor vecine că priceperea și munca unită sînt ceea ce se cheamă avuție. 4.000 de kilograme porumb boabe la hectar au prevăzut colectivștii să scoată

anul acesta de pe fiecare hectar, făcînd parte din același pămînt. Griul, sfecla de zahăr, floarea soarelui și celelalte culturi de asemenea stau la loc de cinste în ce privește producția la hectar. Așezate alături producțiile de azi cu cele avute cu ani în urmă grădesc în felul lor despre marea transformare petrecută în modul de muncă și în gîndirea oamenilor Gîndirea omului nou, crescut și educat de partid, se concretizează însă și în alte acțiuni care dovedesc nu numai hîrnicie și pricepere, ci și profundul patriotism al acestor oameni.

„Noi nu producem numai ca să ne gîndim. Ne gîndim și la con-

tribuția după posibilitățile și puterea colectivelor, la formarea fondului centralizat al statului, la dezvoltarea economiei noastre naționale. Altfel nu ne-am putea numi adevărați cetățeni”. Cantitățile de produse contractate cu statul în acest an se ridică la peste 180 de vagoane, din care 140 vagoane cereale, 30 vagoane floarea soarelui, 11 vagoane lapte și aproape 1 vagon de carne. La acestea se mai adaugă bineînțeles celelalte produse din plante tehnice, lina etc. Veniturile bănești ale gospodăriei vor atinge la sfîrșitul acestui an peste 6.350.000 lei.

În gospodăria colectivă își găsesc fericirea deopotrivă cei apți de muncă, dar și cei care din pricina bătrîneții sau din alte cauze nu mai pot munci. Numai anul trecut gospodăria le-a distribuit acestora 200.000 lei și peste 142.000 kg. produse, drept ajutoare. E greu de arătat, prin mijlocirea scrisului, emoția Ioanei Stoenescu sau a Alexandrinei Cîrstea cînd au fost pozite la masa prezidiului să-și primească drepturile. În acele clipe mulți și-au amintit spusele comuniștilor Nicolae Capizisu, Marin Iancu, Iovan Ioan, Marin St. Mîtu și alții, cu cîțiva ani în urmă, despre puterea gospodăriei colective.

Acum, în preajma celui de-al III-lea Congres al partidului, întreaga suflare din Birca urmărește cu atenție proiectul de Directive, trece în revistă ce au realizat în acest an și se avîntă înainte pentru întărirea și mai mult a gospodăriei lor colective.

CL. MUNTEANU

LA SFÎRȘITUL PERIOADEI 1960-1965 ÎN AGRICULTURĂ Vor lucra un număr de circa:

- 100 000 TRACTOARE FIZICE
- PESTE 70 000 SEMĂNĂTORI
- PESTE 43 000 COMBINE DE CEREALE PĂIOASE

- PESTE 8 000 COMBINE DE PORUMB
- PRECUM ȘI ALTE MAȘINI AGRICOLE

CA URMARE, ÎN ANUL 1965 VOR REVENI:

PE UN TRACTOR FIZIC 100 ha. TEREN ARABIL
FAȚĂ DE 270 ha. ÎN 1959

Despre gospodăria agricolă colectivă din Biled, regiunea Timișoara, mai auzisem. Eram, așadar, pregătit să aflu acolo o una din cele mai înaintate așezări ale agriculturii socialiste. În autobuzul care mă ducea spre vechiul sat din Cimpia Banatului, oamenii din partea locului mi-au vorbit cu entuziasm și cu mândrie de faptul că în numai câțiva ani au fost înmormântate aici legile sălbatice ale exploatării și a fost risipit întinerii care apăsa de veacuri v-a celor săraci. Îmi plimbam privirea pe pământurile nesfârșite, pe întinsul holdelor fragede, nerăbdător să înlăcească cele dintâi case.

Din picla viorle în care era învâluit cimpul, răsăd deodată niște turnuri albe ca de castei feudale. Sînt silozurile pentru furaje ale gospodăriei colective din Biled. Se ivesc apoi construcții noi, strălucind în soarele primăverii. Grajduri, magazii, remize, case de locuit, ridicate în ultimii ani, dau satului înfățișarea unui orașel. Impresia că mă aflu într-un oraș este întărită și de numărul mare de biciclete întinse pe ulițele largi, mărginite de trotuare, de antenele de radio care se înalță deasupra fiecărei case. Cînd am văzut și motocicletele și automobilul pe care fierarul colectiv și l-a cumpărat de curînd, n-am mai avut nici o îndoielă că în puțini ani aici se vor fi sters deosebirile dintre sat și oraș. Acum colectivității din Biled au pregătit banii pentru aparate de televiziune, pentru mașini electrice de tot felul, pentru accia viață care înseamnă civilizație și bunăstare.

O altă mare cucerire pe care socialismul a dobîndit-o în acest loc este înfrățirea dintre felurile neamuri care trăiesc și muncesc laolaltă în gospodărie, romîni, germani, maghiari. An și an de zile bogăția au întreținut ura dintre aceste neamuri, silindu-le să trăiască izolat, să uite că au aceleași necazuri și aceleași năzuințe, să nu vadă că sînt cu toții slugile acelorași bogătați. Că pe spinarea tuturor apasă jugul exploatării.

Mă uit la chipul oamenilor, la privirea lor senină și mi dau seama că aici s-au petrecut schimbări adînci, că nimic nu-i mai poate întoarce din drumul deschis de clasa muncitoare și partidul ei. Ceea ce impresionează în chip deosebit este felul în care colectivității vorbesc de izbînzile lor, de planurile lor de viitor, mîndria cu care își arată bogăția lor. Au plecat la drum în 1949 cu creditele acordate de stat, iar azi ei sînt

I POPAS în Cimpia BANATULUI

aceia care ajută alle gospodării colective înjghebate de curînd. Le ajută cu banii lor, cu vitele, cu sfatul lor de oameni care au trecut demult pragul experiențelor.

Așa cum arată cimpul acum, nu-i ușor pentru un necunosător să-și dea seama de valoarea roadelor pe care le va aduce vara și toamna. Dar ai sub ochi realizări care pot fi judecate îndată și poți măsu a progresul urlaș pe care l-a prilejuit colectivizarea. O simplă crescătorie de porci îți arată lîmpede că aici a pătruns știința. Încă de la intrare ești obligat să-ți ștergi picioarele pe un preș îmbibat cu o substanță dezinfectantă. În cămăruța îngrijitorului, alături de ceasornic și de termometru, vei găsi un carnet în care sînt notate cantitățile de hrană, vîrsta, greutatea și starea sănătății fiecărui animal. La vitele cornute și la cai la fel. Pentru puț de gîină este calculat spațiul și cantitatea de aer necesară viețuirii lor în cele mai bune condiții. Astfel, nu e de mirare că pentru colectivității din Biled una din cele mai bogate surse de venituri este creșterea vitelor, bazată pe îmbunătățirea raselor, pe prețuirea temeinică a îngrijitorilor. Fiecare colectivist trebuie să devină un agronom, un zootehnician, adică un om de știință.

Și nu m-am mirat cînd am citit pe un afiș din Timișoara că președintele gospodăriei colective din Lenaheim va ține o prelegere la universitate.

Acolo, pe cîmpul nesfârșit, am stat de vorbă cu colectivității despre viața lor în viitor, despre ceea ce înseamnă pentru ei proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.

Nici acum nu stăm prost cu mașinile, ne-a spus unul dintre ei, dar citînd datele cuprinse în Proiectul de Directive ne dăm seama că pînă în 1965 noi vom străbate un drum ca din poveste. Însămînțatul de primăvară se va face în cîteva zile, recoltatul de asemenea. Vă dați seama ce înseamnă asta?

Da, îmi dau seama. Munca unui colectivist se va ușura treptat, el va câștiga timp pentru nevoile lui sufletești, va citi, se va instrui. Încă de pe acum cei din Biled ci-

tesc literatură și știință în limbile romînă, germană, maghiară. Dau spectacole în sala căminului cultural, se duc la cinematograful și la opera din Timișoara. În seri lungi de iarnă asistă la cursuri de perfecționare, adică se pregătesc pentru acea vreme cînd mașina va face totul. Cînd la fiecare 100 de hectare de pămînt vom avea un tractor, cînd pe ogoarele țării vor fi 70.000 de semănători și peste 50.000 de combine, este ușor să presupunem cum vor trăi oamenii.

M-am oprit la marginea satului, în casa cea nouă a lui Francisc Gall. Om vîrstnic, aproape bătrîn, cu o față brăzdată pe care eu vedeam suferințele trecutului. Dar ochii lui aprinși, nesătul de viață îmi vorbeau despre viața lui de acum și despre ceea ce va fi în viitor. Am sorbit în tăcere răchia de chilirbar și m-am uitat la portretele înșirate pe pereți. Erau bunicii și părinții lui Francisc: oameni aspri, oameni pentru care suferința era viața însăși, oameni care n-au cunoscut decît truda și umilnța. Acestea sînt umbrele trecutului. Pe ogorul cel mare de la Biled, în carele colectivștilor, în așezările lor, care se înalță din cîmp ca niște adevărate castele, se aude acum cîntecul biruitor al socialismului.

NICOLAE JIANU

Voioși, tinerii elevi ai Școlii medii agricole din comuna Topraisar, regiunea Constanța, merg la nunciă patriotică

Drumul larg spre viitor

Bir oiță, bir la vole,
Nu mai sînt boieri în cale;
Bir oiță, bir pe coastă
C-a venit și vremea noastră.
Sui în creasta cea de munte
Unde cresc turme cornute,
Să-mi rotesc privirile
Și să-mi văd furnalele
Cum afumă stelele.
Și toate canalele
Cum udă tarlalele
Cu toate cîmpiile.
Cimpii negre-n primăvară
De bătaie de tractoare;
Cimpii galbene în vară
De belșugul peste țară.

Cîntă, cîntă, cucule
Să răsune lumile
Că mi-i drag cum luminează
Partidul conducător
Drumul larg spre viitor!

GH. ANTE
întovărășit, P. Neamț

Trăim zile însorite

Lenuțo, mindruțo dragă
Dorul de tine mă leagă
În ochi ai lumini din soare
Mindră față muncitoare.
Trăim zile însorite
Mulțumim partid, părinte.
Ai luptat cu bărbăție
Și ne-ai scăpat de robie.
Astăzi viața-i cu alai
Cum e ziua de-nții Mai
Pe al țării noastre plai.
Și-apoi frunză viorea
Lenuțo, mindruța mea
Și mai cu drag să muncim
Republica s-o-nțarim
Să punem noitrandafiri
Că sîntem tineri miri
Să-nflorească-n zori pe rouă
Că dragostea noastră-i nouă.
Să facem buchete de flori
Cu cei mai mindrii bujori
Și cu drag să-l dăruim
Partidului ce-l iubim.

Culeasă din Codlea, regiunea Stalin
de I. BRAGHEȘ

Săria mea

Patria mea cu holde grele
Cu struguri dulci și minereu,
Cu șantier-n mii de schele,
Ești dragă sufletului meu!

Patria mea cu munți și riuri
Și vara cu cerul senin
Încinsă ești în mindre briuri
Și de comori țîi sinul plin.

În hainele de sărbătoare
Patria mea, frumoasă ești.
Din fabrici mindre, din ogoare,
Belșugul tău mi-l dăruiești.

Patria mea, ai oameni harnici
Ce-ți fac din brațele lor zid
Muncind îți facem anii darnici,
Conduși de-al nostru drag partid.

CONSTANTIN PETRIĂ
comuna Săbăoani, Roman

nca, regiunea București. Cine e mai ciștigat? Colectivitul Nițu Nicolae sau întovărășitul State Vasile? Panoul comparativ dă un răspuns edificator.

inima Dellei IN FABRICA NOUA

de au tăinuit viața atitor ființe, unde ămătuful în vînt, pădurile de stuf sînt uri la fabrica cea nouă. Pe marginea scani (Brăila), a început în anii dintre a și al treilea Congres al P.M.R. conașaj mari fabrici de celuloză din țară-stuful. Ea este ineputabilă. Cartonul inute din stuf au o valoare egală cu in lemn. Stuful, bogăția aceasta natu- pînă azi nevalorificată, înlocuiește de losit în industria celulozei, dar atît de structii. Se economisesc deocamdată at numai parțial în producție) 700.000 herestea pe an.

uful urmează la început drumul sfeclei at mărunt, amestecat cu apă și dus la a care l-a purtat la sîn, care l-a urcat ventele care i-au dat formă și viață, îl dată în aceleași elemente alcătuitoare, ogram de carton, produs finit, se conu- nă și jumătate de apă. Dunărea, mara stufului și la metamorfoza lui, celu- lui sute de mii de metri cubi din i. melasa de stuf rezulată se vād m. se și nodurile. Această este pasta a sortare se scoat din ea nodurile și e amestecă cu celuloză pură și cu ma- na de carton transformă apoi pasta în ut sub numele de duplex și triplex.

de celuloză de la Chișoani s-a înălțat ll înconjoară și acum lanurile verzii de ajului industrial un plus de farmec. Tot a director la dulgher, munceste visînd- tă clădire în timp ce se gîndesc cum vor oare. Directorul adjunct Marin Găzdou, i pe cap, nu uită totuși de flori și ar- tali. Au și început plantările în primii mețesc de-acum cornițele verzii-in- arile conducte aeriene. Flori vor fi și pe leasupra bandei rulante care transportă nătate de kilometru și al cărei drum se rivă în văzduh și pe sub pămînt.

Mircea Lungu, mecanic, și în timpul liber de ziar, mă călăuzește peste tot și des- orță de sugestie locul, felul și rostul vii- gate, că te face să le vezi conturul în are le așteaptă, să le auzi de pe acum

mis, constructor, care a aplicat aici me- pide cu goluri (ceea ce înseamnă rezis- termică și amortizare împotriva zgomo- că acum un an, pe vremea asta, zidurile uloză nu se iviseră deasupra pămîntului, i fundațiile. Azi flutură sus, pe cel mai lădrii ridicată într-un an, drapelul roșu privind spre el constructorii măsoară mîinilor, minții și elanului lor. Fabrica după scripțe, după calcule și studiu al jloacelor, trebuia dată în funcțiune la 31 0. Ea va intra în probă mult mai de-

un vast conglomerat de meseri: săpă- lăcătuși, dulgheri, zidari, timplari, elec- oți aceștia și-au înmănat un eforturile ie sarcinii trasate de partid la cel de al es cu privire la construirea unui combi- că din stuf. Dintre toți se remarcă comu- neobosiți, mobilizînd energia celorlalți: constructor, șefii de echipă Aurel Ana, i Nicolae Andronoiu, fierar economist, au lucrărilor, făcînd treabă economicoasă și lmi strigă din urmă să notez că nu ei echipa. Și am notat ca pe-o nouă și fru- re a acelorași: modestia.

ivii în anii următori, rod al incușinței utul sutelor de oameni de aici, ceea ce

nu-i acum decît schiță și concept: o fabrică de celo- fibră și celofan, încă o fabrică de celuloză, una de hirtie etc. În cinstea celui de al III-lea Congres al partidului vor începe să funcționeze priza de apă, uzina de apă (cu patru luni înainte de termen), cen- trala termoenergetică.

La prima unitate dată în producție, fabrica de car- ton, munca se desfășoară din plin de aproape un an. Se produc zilnic peste planul convenit, cîteva tone de carton. Urîșia mașină de fabricat carton e minuită de șapte oameni. De Tudose Simion, conductorul ei, candidat de partid, se vorbește cel mai mult. De ce? A învățat meseria în trei luni, lingă mașină. Lucru care nu s-ar fi putut face în alte vremuri în mai puțin de zece ani. Se pare că are un talent deosebit pentru specialitatea asta, dar tot așa de adevărat este și fap- tul că a putut să și-l manifeste din plin de nimic stingherit.

Orice șantier al construcției socialiste e o școală a minții și caracterului. Ele se perfecționează în nesfir- șita trepidație a mașinilor, paralel cu munca în pro- ducție. La ora prînzului, pe lingă zidurile care înfrun- tă înălțimile, se perindă, ieșind de la cursuri, fete și băieți în salopetă. Sînt elevii școlii profesionale de doi ani. Pînă acum 100 au intrat în producție. Discuția cu unul dintre ei, Aurel Crăciun, s-a purtat în condiții ciudate. Spăla cu un furtun măruntaiele mașinii și, absorbit de treaba asta, răspundea peste umăr, cu ochii într-acolo. Are 18 ani, un ciștig de 1.000 lei pe lună (și este aproape un copil), depășire regulată de nor- mă, economii la brac (deșeu de carton).

— Părinților le trimiți bani?

— Nu au nevoie, că s colectiviști din Romanu. — Și spunînd se înforce și-l vād chipul frumos și tinăr lu- minat de zîmbet.

— Cîtesc în el toată viața și viitorul uzinei.

VIRGIL TOSO

Instalația de gazificare a laminorului de tablă „N. Cris- tea”-Galati

Ziua internațională pentru apărarea copilului

Copilăria, văzută în chip metaforic, este primăvara vieții. Recunoaștem în farmecul celor mici surîsul florilor abia înălțate pe lujere fragede și glasul cristalin al izvoarelor pornite să-și croiască drum în lume. Ne place și vrem ca acest suris să nu fie întune- cat de nici un nor, ca acest glas cris- talin să nu se înăbușe sub tunete. Vrem, toți tații și toate mamele de pe pămînt, ca primăvara vieții să aibă un cer senin. Vrem tihnă și pace pentru copiii lumii, întru fericirea căroră, de 1 iunie, își ridică glasul unit sute de milioane de oameni.

Sărbătorirea Zilei copilului amplifică la maximum în sufletele tuturor oa- menilor cinstiți de pe glob sentimen- tul grav și nobil al răspunderii pen- tru triumful păcii, pentru intronarea climatului de conviețuire pașnică.

Omenirea nu va uita niciodată că ultimul război mondial a secerat și sute de mii de vieți fragede. În fostele lagăre fasciste ale morții, stau acum, mîrturie cutremurătoare, maldărele de ghetuțe, băștile și codițele cu funde, gorgonele de jucării și oluțe de noapte, ale copiilor și nepoțelilor care, de mîna mamei sau bunicăi, cu un ultim zîmbet nevinovat și neștiutor, au luat calea crematoriilor. La Lidice, în Cehoslovacia, trandafiri, aduși din toate țările lumii și sădiți pe vatra satului șters de către hitleriștii de pe fața pămîntului, amintesc și de cei care ar fi apucat astăzi vîrstă pri- meii dragoste. Copiii Ucrainei, ai ste- pelor răsăritului, au dat morții tribu- tul cel mai greu.

În memoria lor, pentru apărarea copiiiilor lumii — viitorul popoarelor — oamenii muncii de pretutindenii cer cu hotărîre:

— Să nu se mai repete!

— Să nu pe ogorul binecuvîntat al păcii pot crește, ferite de primejdie, vlăstarele dragi care sînt copiii. Or, se știe că în acea parte a lumii unde capitalismul muribund agită armele, nenumărați copii trăiesc fără copilărie tocmai din pricina exploatorilor și a neșugătorilor de moarte. Acolo, pentru o bucată de pline, copiii sînt nevoiți să îndeplinească munci trudnice, să-și istovească trupurile firave. În S.U.A., de pildă, la fabrici de tutun, de tex- tile și de conserve, la restaurante și librării, sînt exploatați peste 3 mili- oane de copii. În Italia, numărul a- cestor mici trudiatori întrece milionul. Capitalismul mai oferă și spectacolul cutremurător al vînzării copiilor ca sclavi, iar Japonia, țară ce primește „ajutorul” S.U.A., deține în această

privință recordul: în cinci ani s-au vîndut acolo peste 300.000 de co- pii.

Se pot gîndi acești copii la vre- una dintre bucuriile primăverii vie- ții, începînd cu joaca și terminînd cu școala, așa cum le cunoaștem și le hărăzim copiilor noștri, noi, cei ce trăim în lumea înaintată a socialis- mului? O statistică publicată de U.N.E.S.C.O. arată că în țările capi- taliste și coloniale, din zece copii cinci nu ajung niciodată la școală, iar patru urmează cițiva ani o școală eleme- nară.

Cîtă deosebire între rînduielele de junglă, care în capitalism mutilează încă de la naștere viața omului sim- plu, și rînduielele drepte, profund umane, ale societății socialiste instau- rate pe o treime a globului pămîn- tesc! Grija pentru copii, pentru apă- rarea viitorului copiilor, este o datorie sfîntă în marea și invincibilă familie bazată pe principiile de viață comu- nistă. Această grijă își găsește intru- chiparea în creșele, grădinițele și șco- lile de toate gradele ce sînt puse la îndemînă copiilor, în îndrumarea lor atentă de către părinți și cadre di- dactice, de către organizațiile de pionieri și U.T.M.

Care părinte, care om al muncii din țara noastră, n-a stăruit cu min- drie și recunoștință asupra aceluia ca- pitol din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. privi- tor la dezvoltarea învățămîntului între anii 1960—1965? „În această perioadă — arată proiectul de Directive — va începe trecerea treptată la învățămîn- tul general de 8 ani, durata învățămîn- tului de cultură generală ajungînd ost- fel la 12 ani... În anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, din care circa 4.000 săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre muncitorești și circa 11.000 săli de clasă în localitățile rurale”.

Cu adevărat părintească, această grijă pentru copiii oamenilor muncii l Copiiiilor li se creează posibilități ad- mirabile de dezvoltare, de formare a unor alese trăsături de caracter. Ei au tot ce le trebuie ca să devină oa- meni integri, luminați, constructori des- toinici ai celei mai avansate orînduirii.

Pentru fericirea lor, pentru viața și fericirea copiilor de pretutindenii, din lumea întreagă, ziua de 1 iunie unește într-un singur mînunchi voîntă de pace și de bine a tuturor oamenilor cin- știți. Și nu există nici o forță pe lume care să poată infringe această mare, fierbîntă, nobilă voîntă.

Republicii de ajutor

Nani, nani, puîșor
Dormi cu mama, drag odor
Să crești mare și voinic
Cum îi bradul de falnic.
Viața voastră, dragii copii
Azi e noaptea de bucurii
Partidul nostru iubit
Lumină v-a dăruit
Către voi se-ndreaptă-n zbor
Grija-ntregului popor.
Grădinițe-n multe sate,
Școli moderne și palate
La tot pasul sînt-floriți

Bujori pentru voi sădiți.
Nani, nani, puî iubit
Dormi cu mama liniștit
Să visezi visuri plăcute
Binele să te sărute
Să le vezi ta școli înalte
Să-nveți multă, multă carte
Să fii un bun muncitor
Republicii de-ajutor.

Cules din comuna Mîndra
regiunea Stalin, de
I. BRAGHEȘ

Cît mergi pe Argeș în jos

Frunzuliță, măr frumos
Cît mergi pe Argeș în jos
Se-ntinde cîmpul mănos,
Tot cu lanuri roditoare
Rînduite în tarlale
Cu holdele de mătăsă
Și cu zarea luminoasă.
Pe ogoare fără hat
Trec tractoare la arat
Și în zorile de rouă
Vestesc viața noastră nouă
Intorc brazde-n lung și lat
Să crească rodul bogat,
Intorc brazdă lingă brazdă
Belșugul să ne sporească.

Frunză verde salbă moale
Cît mergi pe Argeș la vale
Se-ntind peste tot ogoare
Ce-și dezmiardă rod-u-n soare
Și cresc holdele înalte
Pe tarlalele bogate,
Iar în lanul înfrîțit
Dă spicul bob însutit
Că ni-i munca azi cu spor
Pe necuprinsul ogor
Și-avem în gospodărie
Comoară de avutie
Ce-duce belșugu-n case
Pentru vremuri luminoase.

Cules de GEORGE BREAȚU
Leordeni

Înainte de începerea concursului, un grup de colectiviști s-au strâns în jurul panoului pe care era afișat proiectul de Directive ale Congresului.

CINE ȘTIE, CÎȘTIGĂ

Concurs cu tema: „G.A.C. — izvor de bunăstare și belșug”

Numeroși cititori din Zorleni au participat la o conferință pe marginea unei broșuri despre porumbul siloz. Cu acest prilej, Dumitru Tăbuș, pe atunci membru al unei întovășiri agricole, a luat cuvîntul și a spus că în urma citirii unor broșuri agrotehnice s-a convins de avantajele pe care le prezintă porumbul siloz pentru hrana animalelor. Tăbuș a vorbit și despre propria-i experiență. Însilozind acasă o cantitate de 6.000 kg. porumb, el a reușit să asigure hrana animalelor sale. Cînd a intrat în gospodăria colectivă, a fost unul dintre entuziaștii cultivatori ai porumbului siloz. Și într-adevăr, colectivii au însămințat anul acesta 20 hectare cu porumb siloz.

Între carte și muncă, după cum ne arată și exemplul de mai sus, există o legătură puternică, de nedespărțit. Tăbuș este unul din oamenii pe care bibliotecara Maria Barbu l-a făcut să înțeleagă acest lucru. În casa lui Tăbuș funcționează de ani de zile un cerc de citit la care gazda este nelipsită. Experiența sa agricolă, dublată de cunoștințe agrotehnice înaintate, i-au făcut pe colectivii să-l aleagă pe Dumitru Tăbuș în munca de brigadier. Tot cunoștințele sale profesionale și culturale l-au indicat drept un nimerit concurent pentru concursul „Cine știe, cîștigă”. Alături de el, a fost aleasă și reprezintă comuna și cititoarea fruntașă Elena Novac.

Tot printr-o activitate fructuoasă în rîndul masei cititorilor au fost stabiliți concurenții și în comuna Dragalina. Organizîndu-se în luna aprilie un concurs local cu tema: „Cultura porumbului și a porumbului siloz”, s-au prezentat pe scena căminului cultural, în fața unei săli arhipline, zece colectivii. Cîștigător a fost comunistul Gheorghe Onofrei. Pe lângă faptul că este un bun cititor, el este și un exemplu în muncă, fiind printre fruntașii gospodăriei colective. Pe fișa sa de cititor sînt înscrise romane ca „Moromeții”, „Cuscarii”, „Pămînt destelenit” și broșuri cuprinzînd Hotărîri ale partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Partenerul său de echipă, Ripă, și el cititor pasionat, a prezentat în cadrul bibliotecii recenziiile romanelor „Pămînt destelenit” și „Moromeții”.

Cunoscînd activitatea desfășurată de bibliotecile din cele patru comune în vederea concursului, se vede limpede că noua manifestare de masă organizată de biblioteca raională Birlad, nu a constituit un început, ci o treaptă superioară la care s-a ridicat în mod firesc munca bibliotecilor. Biblioteca raională (director Mihai Botez) a întocmit din timp bibliografia cu cărțile ce trebuiau studiate pentru tema concursului și a trimis-o bibliotecarilor din Ivești, Grivița, Zorleni și Dragalina. Aceștia, după ce au lăsat o vreme ca materialul bibliografic să poată fi însușit, au făcut aproape seară de seară consultații cu concurenții. Bibliotecarul șef din Birlad, Maria Hulub, a mers în toate comunele participante la concurs, a dat îndrumări bibliotecarilor și concurenților, arătînd cum trebuie organizate consultațiile și pe ce probleme să se pună accentul. În această privință a amintit concurenților că este necesar să cunoască bine diferite date despre gospodăria lor colectivă, precum și despre celelalte unități socialiste din raion. La Dragalina — comuna gazdă — tovarășa Hulub s-a oprit zile întregi pentru a pregăti buna desfășurare a concursului.

Erau anunțați oaspeți de seamă din întreaga regiune — bibliotecari raionali și comunali. Acestei manifestări i s-a dat (și bine a făcut biblioteca regională din Iași) caracterul unui schimb de experiență.

Concursul

În dimineața aceea de duminică, una din zilele frumoase de mai, sala căminului din Dragalina, destul de încăpătoare de altfel, n-a reușit să cuprindă mulțimea participanților. În afară de colectivii din comunele participante, veniți în număr mare să-și susțină reprezentării, au fost invitați să participe și alți săteni din mai toate comunele raionului.

Pe scenă, examinatorul Petru Chiriac, șef al secției agricole a sfatului popular raional, este înconjurat de cei opt concurenți. Într-un colț este masa juriului. Încep întrebările. Emoția sălii se contopește cu cea a concurenților. Examinatorul se adresează echipei din Zorleni.

— Cînd au fost stabilite sarcinile partidului în vederea transformării socialiste a agriculturii în țara noastră?

Tăbuș se apropie de microfon și răspunde sigur, dar cu glasul ușor tremurat de emoție.

— La Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949.

— Foarte bine, 10 puncte.

— Ne puteți spune cîteva dintre comunele în care au luat ființă primele gospodării colective?

Tînărul Bogdan Bichescu din Ivești se gîndește o clipă și apoi începe să enumere: „Zăbrani din raionul Lipova, Luna de Jos din regiunea Cluj, Laslea, regiunea Stalin...”

— Încă de la început, spectatorii și-au dat seama că întrebările și răspunsurile alcătuiesc file din istoria luptei duse de partid pentru colectivizarea agriculturii, pentru bunăstarea țărînimii muncitoare. Întrebările, împărțite în cinci categorii și dobate fiecare cu un număr de puncte, sînt din ce în ce mai grele, dar capătă răspunsuri exacte.

Multe din ele se referă direct la dezvoltarea gospodăriilor colective din raion.

— Care este gospodăria colectivă din raion care a repartizat în 1959 cea mai mare sumă de bani la zi-muncă?

Tinca Bădărucă aruncă o privire către tovarășul ei de viață, iar de astă dată și de echipă, și dă răspunsul așteptat: „G.A.C. „Desrobirea” din satul Mitoc”.

O altă întrebare, adresată de astă dată celor din Dragalina, se referă la gospodăria colectivă din raion care a obținut cel mai mare venit bănesc în anul 1959. Răspunsul dat de Gheorghe Ripă: „G.A.C. Sirbi a obținut 826.636,50 lei” a stîrnit aplauze.

Legătura concursului cu viața gospodăriilor colective se vede și din întrebările suplimentare menite să verifice în ce măsură concurenții cunoaște problemele gospodăriei pe care o reprezintă. Astfel, Bichescu este întrebat ce producție obține gospodăria lor pe

Secretarul comitetului raional de partid, tovarășul Dîntse Balint, îi felicitează cîștigătorii concursului.

cap de vacă furajată. Răspunsurile dovedesc că participarea activă la munca în colectiv, le-a dat concurenților pregătirea necesară.

O altă serie de întrebări se referă la literatură. Au fost amintite tipuri de eroi și momente din scrierile lui Mihail Șolohov, Marin Preda și Al. I. Ghilia.

— După epuizarea întrebărilor din concurs, anunță juriul, cele patru echipe, dînd toate răspunsurile exacte, se găsesc la egalitate de puncte.

Au urmat apoi întrebări de baraj. Majoritatea dintre ele s-au referit la proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al partidului. Și deși ele nu apăruseră în presă decît cu două zile în urmă, concurenții au dovedit că le-au citit cu multă atenție.

Cu fiecare întrebare emoția crește. Un răspuns greșit duce acum la eliminarea din concurs. Și în mod inevitabil (așa sînt concursurile, o singură echipă trebuie să cîștige), ies pe rînd din concurs cei din Grivița, apoi cei din Dragalina și în cele din urmă Zorlenii.

— Cîștigătoare a concursului — anunță juriul — este echipa colectiviiștilor din Ivești, reprezentată de Nicolae Avanu și Bogdan Bichescu.

S-au împărțit frumoase premii în obiecte. Este aici cazul să subliniem sprijinul puternic, atît material cît și din punct de vedere al îndrumării, pe care comitetul raional de partid și comitetul executiv al sfatului popular raional l-au acordat acestui concurs.

Manifestarea de masă organizată de biblioteca raională din Birlad a constituit un lăudabil succes. Prezența la Dragalina a bibliotecarilor din întreaga regiune va face ca acum, în cîntea Congresului partidului, asemenea manifestări să îmbogățească viața culturală a multor comune de pe întinsul regiunii Iași. La acest concurs „Cine știe, cîștigă” au avut de cîștigat nu numai concurenții, ci toți bibliotecarii și colectiviiștii veniți din alte sate, au cîștigat locuitorii celor patru comune pe care bibliotecarii au știut să-i atragă în acțiunile de pregătire a concursului.

Text și fotografiile de ANDREI CROITORU

Fotografia din stînga: concurenții din Dragalina; fotografia din mijloc: concurenții din Zorleni; fotografia din dreapta: concurenții din Grivița.

CRONICA SAPTĂMÎNII

Sesiunea specială a Consiliului de Securitate

Ună profundă indignare opinia publică mondială înfierează acțiunile agresive ale S.U.A. care au dus la estuarea conferinței la nivel înalt. Din păcate, în loc de a asculta de glasul popoarelor, de glasul propriului lor popor care cere cu insistență schimbarea radicală a politicii, guvernării din S.U.A. nu manifestă nici o dorință de a părăsi lunecoasa și primejdioasă pantă a politicii de pe poziții de forță, a provocărilor, a afișării isteriei războinice. Chiar Eisenhower, într-un discurs recent, răspunzând numeroaselor critici formulate în ultimul timp la adresa politicii guvernului, a recunoscut că S.U.A. duc o politică de forță, că activitatea de spionaj constituie mai de mult una din preocupările sale și că această activitate se dăruie cu aprobarea sa.

În fața Consiliului de Securitate unde s-a discutat acțiunea agresivă a S.U.A. împotriva U.R.S.S., delegatul american, Lodge, s-a datat la cele mai nerușinate inanevre, căutând să cirpească haina zdrențuită a prestigiului politicii americane. Consiliul de Securitate, unde există o majoritate a aliaților S.U.A. nu a acționat în conformitate cu dorința popoarelor, nu a făcut nici măcar acel minimum care i s-a cerut, în sensul de a condamna cu asprime pe cei ce au încălcat în mod grosolan suveranitatea statelor și slăbesc noaptea drepturile internaționale. Respingând cu șapte voturi contra proiectul de rezoluție prezentat de delegația sovietică, acești delegați au făcut jocul fabricanților de război care se îmbogățesc de pe urma cursei înarmărilor. Nu degeaba, în aceste zile când oamenii cinstiți de pretendenți sînt atît de îngrijorați pentru soarta pacii, fabricanții de moarte nu mai pot de bucurie, deoarece cursul acțiunilor marilor trusieri de război au început să urce vertiginos. „Votînd astăzi în Consiliul de Securitate împotriva propunerii U.R.S.S. de a condamna pe agresor, a spus reprezentantul U.R.S.S. în Consiliul de Securitate, A. A. Gromiko, delegații unei serii de țări au votat implicit împotriva păcii, împotriva destinderii încordării internaționale, pentru așitarea vrajbei dintre state, pentru continuarea „războiului rece”, pe care îl în-

dragesc atît imperialiștii americani”.

În după amiază zilei de joi, 26 mai, Consiliul de Securitate a început discutarea unui proiect de rezoluție care a fost prezentat de Argentina, Tunisia, Ceylon și Ecuador. Acest proiect însă nu prevede tocmai ceea ce este esențial, condamnarea hotărîții a acțiunilor agresive ale S.U.A. A. A. Gromiko a propus ca în această rezoluție, redactată în termenii foarte vagi, să se introducă cîteva amendamente, pentru a „îndrepta măcar parțial situația creată”. Astfel, A. A. Gromiko a cerut să se introducă declarația că: „patrundera unor avioane militare străine în spațiul aerian al altor state este incompatibilă cu principiile și felurile O.N.U. și implică o primejdie pentru pace și securitatea internațională”. De asemenea, A. A. Gromiko a cerut ca să se includă în rezoluție necesitatea continuării eforturilor în v.derea înlăturării dezarmării generale și totale și încetarea experiențelor nucleare.

În continuarea discuțiilor la proiectul de rezoluție a celor patru țări, reprezentanții S.U.A. și ai aliaților ei din N.A.T.O. (Anglia, Franța și Italia) s-au pronunțat împotriva amendamentelor U.R.S.S. Nu este de mirare că aceste amendamente care, după cum zicea reprezentantul R. P. Polone, Michalowski, ar fi făcut rezoluția viabilă, nu puteau fi pe placul delegațiilor care și-au asumat jalnicul rol de apărători ai agresivilor și agresorilor.

Poporul japonez luptă împotriva tratamentului „negru”

Ratificarea frauduloasă a tratatului japo-american a stîrnit un uriaș val de indignare în rândurile poporului japonez. Numărul demonstrațiilor împotriva tratatului „negru” a atins cifra de aproape 5 milioane, iar numărul aceluia care au cerut sub semnătura guvernului anularea acestui tratat este de aproape 177 milioane. Numai la Tokio, în ziua de 26 mai au luat parte la demonstrațiile de protest 200.000 persoane. Într-una din zile primul ministru al Japoniei, Kiși, n-a putut părăsi parlamentul timp de 12 ore din cauza manifestanților care cereau demisia sa. În prezent nu mai puțin de 3.000 de oameni, slau zi și noaptea în jurul reședinței pri-

mului ministru, exprimîndu-și indignarea față de politica reacționară a guvernului.

După cum se vede, poporul japonez își dă seama de primejdia de moarte care îi amenință securitatea datorită tratatului „negru”. Sînt lesne de înțeles sentimentele de adîncă îngrijorare ale japonezilor cînd știu că sinistrele avioane americane de culoare neagră „U-2”, avînd aceeași marcă și probabil aceeași destinație cu avionul spion și agresor doborît cu o rachetă deasupra teritoriului U.R.S.S., au dreptul să staționeze în țara lor. Poporul japonez nu are nici o garanție că avioanele americane staționate în Japonia nu vor porni în zboruri de spionaj și agresiune, aducînd în felul acesta din nou asupra Japoniei primejdia distrugerii. De fapt, prin ratificarea tratatului „negru” guvernul japonez pune la dispoziția guvernului american nu numai baze pentru avioane ci și pentru arme atomice și rachete.

Prin ratificarea tratatului „negru”, a fost semnat de fapt un act de capitulare, căci trupelor americane li se permite a ține Japonia sub regim de ocupație pentru cel puțin zece ani de-acum încolo.

Neputînd înfrunța în mod deschis opoziția poporului împotriva ratificării tratatului, Kiși a recurs la o manevră grosolană. În timp ce în camera inferioară a parlamentului se discuta ratificarea tratatului, au năvălit polițiștii care au maltratată pe deputații opoziției și i-au arestat. Conform legilor japoneze, tratatul ratificat în asemenea condiții de „libertate”, va intra în vigoare după o lună, data cînd este proiectată vizita lui Eisenhower în Japonia. „Premierul Kiși joacă rolul unui vasal, care, pentru a-și înveseli stăpînul, dansează la intrarea lui în oraș...” scrie pe bună dreptate ziarul burghez japonez „Asahi”.

Cum o să-i reușească aceasta lui Kiși, rămîne de văzut. Metodele polițienești, ca arestarea și maltratarea demonstrațiilor nu au reușit să scadă amploarea luptei poporului, ci dimpotrivă. Această manifestare categorică a voinței populare, tăria și amploarea forțelor care luptă împotriva ratificării tratatului „negru” pun sub un categoric semn al întrebării reușita manevrelor guvernului Kiși.

E. ABRAHAM

Constătuirea de la Moscova a fruntașilor muncii comuniste

La 27 mai, în Palatul Mare al Kremlinului s-a deschis prima Constătuire unională a fruntașilor întrecerii pentru titlul de brigăzi și de fruntași ai muncii comuniste. Mișcarea patriotică — întrecerea pentru titlul de brigadă a muncii comuniste — a luat naștere în preajma celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., iar inițiatorii ei sînt muncitorii de la depoul de triaj Moscova al căii ferate Moscova—Reazan.

În fața celor peste 2.000 de oameni — pionieri ai acestei mișcări, V. Grîșin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, a prezentat raportul „Cu privire la sarcinile dezvoltării continue a întrecerii pentru titlul de fruntași ai muncii comuniste”. „Viitorul — a spus printre altele V. Grîșin — aparține întrecerii brigăzilor și fruntașilor muncii comuniste. Sarcina constă în a atrage la întrecere mereu noi și noi milioane de oameni ai muncii”.

În ziua de 28 mai a luat cuvîntul la constătuire N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Salutîndu-i pe participanți, N. S. Hrușciov a dat o înaltă apreciere întrecerii pentru cucerirea titlului de brigăzi și de fruntași ai muncii comuniste, arătînd că prin ea se traduce în viață prevederile leniniste că, „vom ajunge la victoria muncii comuniste”. Totodată, N. S. Hrușciov a făcut o amplă prezentare a problemelor situației internaționale.

El a demascat acțiunile agresive ale S.U.A., a căror scop a fost acela de a tompia conferința șefilor de guverne. Șeful guvernului sovietic a arătat că el crede că președintele Eisenhower doarește pacea, dar că în spatele președintelui S.U.A. „există oameni care împiedică înlăturarea intențiilor pașnice”.

În ce privește însă Uniunea Sovietică, ea se pregătea pentru Conferința la nivel înalt cu inima deschisă. N. S. Hrușciov a citat faptul că septenarul care se înfăptuiește cu succes este un plan al construcției pașnice, că guvernul sovietic a prezentat spre examinare Organizației Națiunilor Unite planul de dezarmare generală și totală și a trecut primul la înlăturarea lui practică. „Hotărîrile cu privire la desființarea impozitelor percepute de la muncitorii și funcționarii și cu privire la reducerea zilei de lucru — a spus președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — constituie cea mai bună dovadă, cel mai bun certificat al activității guvernului sovietic și partidului

comunist pentru dezvoltarea statului nostru pe o bază pașnică”.

Dar, intențiile pașnice și buna credință a U.R.S.S. s-au lovit de acele acțiuni ale S.U.A. prin care, în ajunul conferinței la nivel înalt s-a urmarit exercitarea unei presiuni asupra Uniunii Sovietice. Cu toate acestea, U.R.S.S. a manifestat stăpînire pînă la capat, căutînd sa folosească toate șansele, chiar cele mai mici, pentru a salva conferința la nivel înalt. Cînd a devenit însă evident că Statele Unite urmaresc în mod premeditat torpilarea conferinței la nivel înalt, recurgînd la provocări grosolane, U.R.S.S. a considerat ca este necesar a-l înfrîna pe agresor. „Înfrînarea cercurilor agresive — a spus N. S. Hrușciov — va contribui la slăbirea încordării internaționale, în timp ce îngăduința față de agresori poate duce la război”.

În ce privește ținerea în viitor a unei conferințe la nivel înalt, N. S. Hrușciov a spus: „Nu am renunțat și nu renunțăm la o întîlnire între conducătorii de guverne și sistem de parere ca acest lucru ar fi util și acum. Numai că noi vrem ca la baza acestei întîlniri să stea buna credință. Această conferință ar putea avea loc dacă guvernul S.U.A. și-ar exprima regretul în legătură cu cele împlinite”.

Șeful guvernului U.R.S.S. a subliniat că refuzînd să participe la tratative sub amenințarea presiunilor militare din partea Statelor Unite, Uniunea Sovietică caută să obțină crearea condițiilor pentru o activitate rodnică a viitoare conferințe la nivel înalt. De asemenea, N. S. Hrușciov a afirmat că ar fi echitabil să fie atrăși la conferința la nivel înalt șefii guvernelor marilor state din Asia ca R. P. China, India, Indonezia și altele.

Menționînd că acțiunile agresive ale imperialiștilor americani au întîmpinat riposta unanimă a poporului sovietic, a popoarelor marilor Chine, a tuturor țarilor țagărilor socialist și a oamenilor simpli din întreaga lume, N. S. Hrușciov a subliniat că oamenii muncii din Uniunea Sovietică aprobă cu căldură în unanimitate politica externă și internă a statului sovietic.

La ședința din dimineața zilei de 30 mai au participat conducătorii al Partidului comunist și ai guvernului sovietic, în frunte cu N. S. Hrușciov. La ședință a luat cuvîntul mareșalul Rodion Malinovski, care a spus printre altele, că în calitate de ministru al Apărării al Uniunii Sovietice, a dat ordin comandantului șef al trupelor de rachete să lovească baza de decolare a avionului dacă va fi încălcat spațiul aerian al Uniunii Sovietice și al țarilor socialiste. „Aceasta nu este cît un avertisment” — a spus Malinovski — ci un avertisment”.

În ziua de 30 mai, Constătuirea unională a fruntașilor întrecerii pentru titlul de brigăzi și fruntași ai muncii comuniste și-a încheiat lucrările. A fost adoptată o rezoluție specială pe marginea cuvîntării rostite de N. S. Hrușciov la 28 mai. În rezoluție se spune printre altele că, constătuirea împărtășește întru totul aprecierea făcută asupra situației internaționale în cuvîntarea lui N. S. Hrușciov și sprijină poziția delegației sovietice la Paris și acțiunile guvernului sovietic în legătură cu agresivitatea americană.

La constătuire a mai fost adoptat un apel către oamenii muncii din Uniunea Sovietică și s-a trimis o scrisoare Comitetului Central al P.C.U.S.

În Parcul de cultură și odihnă „M Gorki” din Moscova, s-a deschis o expoziție la care au fost prezentate rămășițele avionului

american de spionaj, doborît la 1 Mai în regiunea Sverdlovsk și utilajul de spionaj cu care era echipat pilotul Powers.

În fotografia 1: Obiectivul aparatului fotografic cu care spionul a fotografiat obiective militare sovietice și 2: Pistolul lui, prevăzut cu amortizor de zgomot.

În raionul Arad s-a decernat drapelul de gospodărie colectivă fruntașă în campania agricolă de primăvară, gospodăriei din comuna Frumușani și drapelul de fruntași în lucrările de hidroameliorații colectivizatorilor din comuna Curtici.

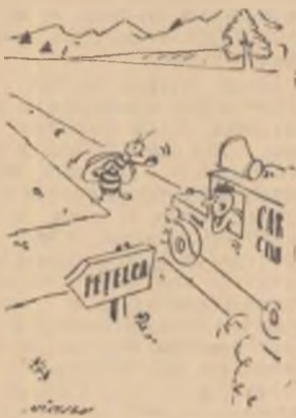
(Roșca Gh.)

— Primele felicitări !!...

Prin comuna Pețelca, raionul Alba, caravana cinematografică n-a mai trecut de aproape un an, și atunci tot în urma unei sesizări a revistei „Albina”.

(Aurel Domșa)

ȘOFERUL: — Iar a venit „Albina”! Trebuie să trec și pe la Pețelca!

Colectivizii din comuna Cucerdeia, raionul Luduș, sînt fruntași la întreținerea culturilor.

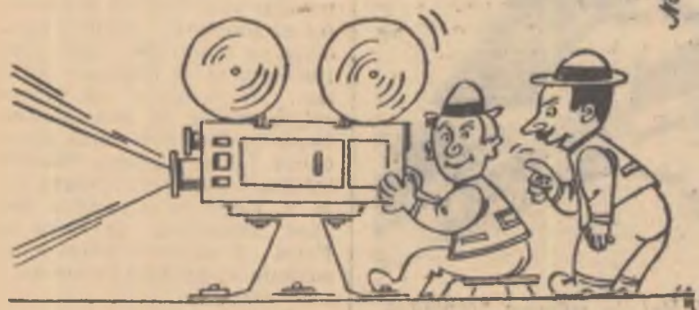
(Aurel Șeulean)

— V-am adus buruiana asta, tovarășe desenator, că alt model nu mai găsește pe- aici!

Gospodăria colectivă „Progresul” a dăruit noului cămin cultural din comuna Făcăeni, raionul Fetești, aparatul de proiecție și grupul electric.

(C. Frincu)

— Îți urez și aici multe zile muncă !!

Taraful casei de cultură din Corabia, regiunea Craiova, a prezentat un bogat program la televiziune.

(Ticu Chepiroșu)

— Mă miram eu unde se grăbea Costică să plece așa de dimineață !!

La școala din satul Daia, raionul Sibiu, există lumină electrică numai în locuința directorului, care ocupă o bună parte din clădire.

(I. Pavel)

— Tovarășe director, v-aș ruga să predați copiilor în locul meu lecția despre „Folosele electricității”.

La gospodăria colectivă din comuna Drănic, raionul Segarcea, se lucrează la montarea unei bascule de 11 tone.

(P. Neculaie)

— Vezi, ne pregătim și noi din vreme pentru recoltare!

Aparatul de proiecție al căminului cultural din comuna Dragalina, raionul Birlad, avînd sonorul defect, în timpul filmelor operatorul transmite muzică ușoară sau populară.

(Ioan Florea)

— Azi pun numai hore și sirbe, că dacă e nuntă, nuntă să fie!

Cu toate că Oltul amenință să distrugă șoseaua Slatina la punctul Recea, organele locale nu au luat măsuri pentru a preîntîmpina acest pericol.

(Andrei Stancu)

— Dacă o mai lăsa-o tot așa o să facem o plimbare cu mașina!

Desene de NIC. NICOLAESCU

Corespondenții NE SEMNĂLEAZĂ

Cooperativa de consum a comunei Terpezița, regiunea Craiova, este slab aprovizionată.

(Simion Aurel)

— Văd că mai ai ceva dar nu vrei să-mi arăți!!
— Asta e condica de reclamații!..

Prin muncă patriotică, în raionul Vișeu, s-au plantat peste 30.000 puieți și s-au curățat mari suprafețe de pădure.

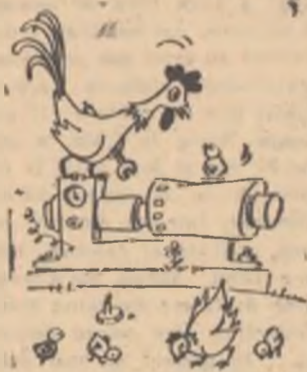
(Gogea Andrei)

URSUL: — Uf, nici în pădure nu mai e chip să te odihnești în liniște !!

Motorul electric destinat electricității comunei Fibiș, raionul Lipova, zace de aproape doi ani în curtea sfatului popular.

(Milutin Terente)

Cocoșul: — Dacă ești cuminte, în vara asta te învăț și pe tine mecanica !!

Conducerea sfatului popular al comunei Broșari, raionul Vinju Mare, nu ia măsurile necesare pentru redeschiderea punctului sanitar.

(I. Broștiga)

— Da, am ajuns și eu la concluzia că trebuie redeschis punctul sanitar!

Deoarece nu sînt popularizate, foarte multe cărți zac în rafturile cooperativei din comuna Inoțești, regiunea Ploiești de mai bine de doi ani.

(F. Dumitru)

— Asta are gust de mușcă-gai!..
— Te cred, dacă zace aici de atîta vreme !!

Colectivizii din comuna Sasca, raionul Fălțiceni, execută din vreme lucrări pregătitoare pentru recoltarea porumbului siloz.

(Petre Avvrare)

— Dacă e vorba de lucrări pregătitoare, trebuie să le spun să pregătească și bidoane mai mari !!